

Fot: Anders Knutsson

Högsta domstolen ser SAC:are som oorganiserade

Arbetsplatskonflikt vid Högsta domstolen i Stockholm

Det här är en rapport från en arbetsplatskonflikt och -kamp som redan pågått allt för länge, men situationen har vuxit till en jättelök: vi skalar bort lager efter lager, men det finns alltid mer kvar som tvingar oss att ta nya tag och börja om. Vilket i det senaste fallet har det inneburit varsel om stridsåtgärder mot arbetsköparen.

Redan 2006 stötte vi syndikalister på patrull hos vår arbetsköpare Högsta domstolen. På den tiden var vi dock ingen driftsektion, det här var till och med före den fackliga reorganiseringen, det var den konflikten som var anledningen till att vi sedan grundade en riksdriftsektion, DV-sektionen. Men redan 2006 vägrade alltså vår arbetsköpare, uppenbarligen på rekommendation av deras chefer vid Domstolsverket, att MBL-förhandla med oss syndikalister. Konflikten resulterade den gången i att vår arbetsköpare blev skadeståndsskyldig (efter en central tvisteförhandling valde de att förlika sig med våra krav).

Under 2009 hade vi så en ny MBL-förhandling om lönesättningen. Denna gång tyckte vi att förhandlingen avlöpte ganska bra eftersom arbetsledningen vid Högsta domstolen inte invände mot våra krav i sak. Vi kallade till MBL-förhandling i början av 2010 och fick reda på av arbetsköparen att vi, trots allt, inte skulle kunna förhandla om kronor och ören på detta möte, utan att detta skulle ske på lönesättande samtal. De lönesättande samtalen visade sig dock mest fokusera på kritik mot

oss och vi upplevde hela situationen som obehaglig och kränkande. Vi i sektionen kontaktade då vårt syndikat, Storstockholms Allmänna branschsyndikatet (ABS), för att få hjälp och ABS kallade till MBL-förhandling i november 2010.

Efter en lång väntan på bland annat protokoll som skickades fram och tillbaka blev vi i början av 2011 kallade till ett informellt informationsmöte med arbetsköparen. På mötet fick vi helt oväntat "chansen" att utredas av en expert på arbetsplatskonflikter. Dock utan att någon chef skulle utredas eller rannsakas i sammanhanget. När vi krävde att så skulle ske, samt framförde annan kritik, försvann experten helt plötsligt från dagordningen.

Så en dag föll alla bitar slutligen på plats: Två veckor innan vår enhetschef skulle gå i pension, i april 2011, blev vi kallade till ett möte där vi fick reda på att vi skulle ta över enhetschefens arbetsuppgifter. Vi fick titta på en lista med arbetsuppgifter som arbetsköparen hade sammanställt och vi fick även förfrågan om vi ville förhandla i grupp om dels våra inestående lönerrevisioner och dels om lönekomensationen för de nya arbetsuppgifterna. Vi föredrog att förhandla i grupp och bestämde ny tid för detta möte (notera att inte heller detta "möte" kallas för förhandling).

Vi fick dåliga bud av arbetsköparen och avböjde. Ett par dagar senare kallades vi in till arbetsledningen igen. Denna gång gav de oss

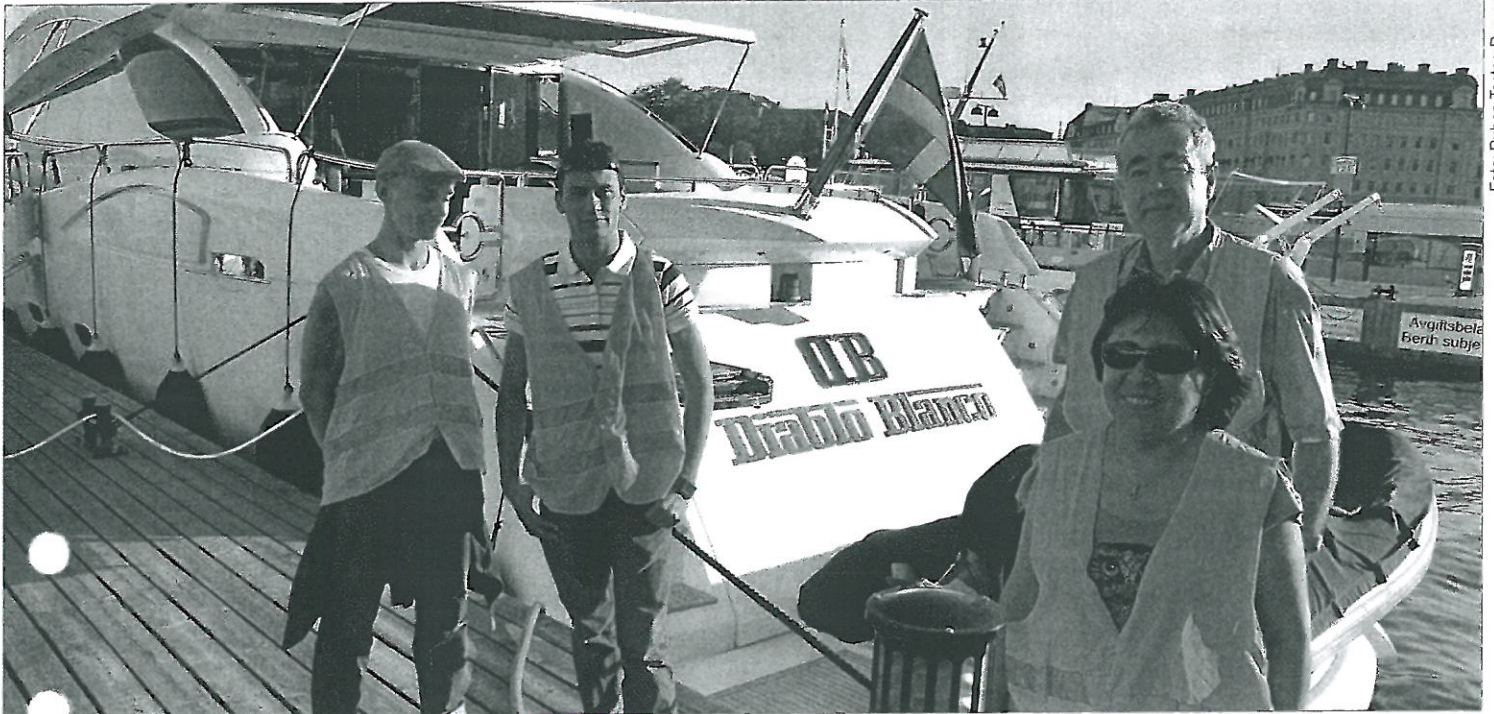
två omgångar papper vardera: dels ett beslut som rörde våra nya utökade arbetsuppgifter och dels ett beslut som rörde vår nya lön. Någon MBL-förhandling ansågs uppenbarligen inte behövas här, då arbetsledningen vid Högsta domstolen plötsligt jämställde oss syndikalister med oorganiserade arbetare i dessa frågor och då kunde man tydligen bete sig på detta sätt enligt dem. Vi blev jäkligt besvikna och förbannade. Nu kallade vi och ABS till ännu en MBL-förhandling. Vi ville bland annat att arbetsköparna skulle skriva under ett papper där de tillstod att de betraktade oss som oorganiserade, vilket de naturligtvis vägrade att göra (men muntligt bekräftade de att det var rätt uppfattat av oss).

Då alla förhandlingsvägar upplevdes som stängda, valde sektionen och syndikatet till sist att lägga ett varsel om stridsåtgärder. Varslet kom att justeras något under resans gång, men trädde i kraft i slutet av maj 2011 och det ligger ännu kvar.

Som vi ser det, är det helt uppenbart att arbetsköparen Högsta domstolen och Sveriges domstolar under inga omständigheter vill förhandla med syndikalister och tar till alla möjliga medel för att uppnå detta mål. Vi vägrar dock att vika oss för deras metoder och kampen går vidare, hälsar

Per Lundberg
Stockholms LS

Istället för att betala löner till sina anställda köper den kriminella tv-kändisen Tone Oppenstam lyxbåt

Den vita djävulen och hennes svarta pengar

Västerorts LS fortsätter sin kamp mot Grand Residence Åre

↑ Typisk Ruben T-Duque rubrik: ängående hat, skällsord, anklagelsen slås fast redan i rubrik

Diablo blanco är namnet på den lyxbåt, en 33 meter lång Sunseeker Predator, som byggherren, tv-kändisen och **skattebrottslingen** Tone Oppenstam köpt för 52 miljoner kronor. Västerorts LS har haft en lång och utdragen strid mot hennes Grand Residence Åre, där flera medlemmar blivit lurade på bland annat lön. Denna gång va' Västerorts LS att symboliskt blockera lyxbåten.

f.d. Skärholmen?

Som spanskalande tänker man direkt på Vigliettis vagsång "Duerme negrito" där man varnar det lilla svarta barnet för den "vita djävulen" som exploaterar barnets mamma och inte betalar för hennes arbete samt hotar att äta upp barnets lilla fot.

Tone och hennes f.d. man bor i en lyxvåning på Strandvägen på Östermalm. En av de absolut dyraste adresserna i Sverige. Var kommer pengarna ifrån? Har Tone arbetat hårt sedan tonåren för att samla ihop den förmögenhet som behövs för att köpa Diablo Blanco eller lyxvåningen vid Strandvägen?

- Arvssjukan och illvilja

Låt oss göra en tankeexperiment. Vi säger att hon arbetar 12 timmar om dagen och får samma timlön som hennes barnskötare som man kan skymta i programmet Ladies på Östermalm, dvs netto 80 kr i timmen som man får betalt för högst 10 timmar. Om vi antar att hon arbetat 365 dagar per år och bara tar ledig en gång var fjärde år när det blir 29 februari. Vi antar också att hon kan spara 50

% av sin lön då hon är ytterst sparsam samt att hon kunnat placera pengarna smart så att pengarna inte skulle förlora i värdet med inflationen. Då hade hon, bara för att kunna köpa båten, behövt spara i 350 år. Slutsatsen är att för att kunna leva som hon lever så måste hon vara en vampyr (en "diablo blanco") antingen för att hon har levt sedan medeltiden eller (mer sannolikt) för att hon är en blodsugare som exploaterar arbetare och inte betalar för deras arbete. Det sistnämnda är inte bara sannolikt. Vi vet att det är sant.

Vid hennes projekt: Grand Residence Åre, tidigare Grand Hotell i Åre, har 32 medlemmar i LS av SAC arbetat utan att få betalt. Visa har blivit även deporterade till Bolivia när de blev tagna av de lokala polismyndigheterna. Vi har varit på bygget ett par gånger och även ockuperat det, men avståndet och kostnaderna att ta sig dit hindrade oss från att stoppa arbetet tillräckligt långvarigt och effektivt.

Vi betraktade då striden som en strid i byggbranschen och när bygget var färdigt och bostadsrätterna sålda trodde vi att våra chanser till stridsåtgärder på plats var borta.

Men vi hade fel, som tur var. Redan innan televisionen började hylla Tone Oppenstam i hennes program "Ladies på Östermalm" hade Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket börjat intressera sig av hennes affärer och turerna kring projektet Grand Residence Åre.

De kom fram till att GRÅ inte är en bostadsrättsförening utan ett hotell som hyr ut lyxlägenheter under korta perioder. Dessutom upptäckte skatteverket affärer i mitten av 2000-talet som ska ha varit rena efterhandskonstruktioner. Enligt skatteverket ska Tone Oppenstam då ha lurat till sig åtta miljoner kronor i moms.

* så mycket för artiststatygen

Tone satt en månad i häktet och processer för skattebrott och kommer dras inför Förvaltningsdomstolen kommer att genomföras i september i år. Vi ska utöka hennes belastning genom att även stämma henne för brott mot arbetsrätten och för uteblivna löner.

Men det intressantaste för oss som älskar direkt action är att byggnadens nu har av staten sanktionerad status som "hotell", vilket innebär att det är fritt fram för oss att blockera stället när vi så vill och kan.

För att markera att striden åter är igång genomförde vi måndagen den 27 juni en symboliskt blockad av Diablo Blanco. Vi ska samordna med andra LS och SUF-Östersund så att vi ska genomföra nya blockader mot Grand Hotell Åre när det blir högsäsong på vintern. Intressant i sammanhanget är att de flesta papperslösa arbetare som arbetade på bygget i Åre, inklusive de deporterade, nu är tillbaka i Sverige med papper tack vare den kamp vi har genomfört de senaste åren.

Anklagar andra men har skatteskulden själv

Ruben Tastas-Duque

Wästerorts LS

Västerorts LS backar inte för att ta strid för sina medlemmar, inte ens om maffian är inblandad

4 av 5 = invandrate

Rapport från kampen mot Restaurangmaffian

Västerorts LS fortsätter sin kamp mot Berns och en rad andra krogar runt och i Stockholms innerstad

Den 20 juni 2011 tog Stureplansgruppen över driften av Berns och är nu den första aktören i Stockholms restaurang och nöjesbransch. De har även utökat sin närvaro på Gotland.

Det blev inget resultat av förhandlingarna som vi initierade. Stureplansgruppens Vice VD sade sig inte veta mycket om läget och inte ha haft en aning om att situationen var så illa så som vi beskrev. Han ville dessutom ha ytterligare nån vecka för att diskutera med Vimal Kovac (Stureplansgruppens VD) om de skulle komma med en offert för att kunna lösa situationen.

Vi har utökat vår infrastruktur vid Berns. Från och med julimånaden har vi där både paviljongtält, elverk och ljudanläggning mellan 21:30 och framåt natten varje lördag i juli och augusti utom den 23 juli och under "Stureplansveckan" på Gotland.

Kanske är vi snart i full sammandrabbning mot Stureplansgruppens 30-tal olika ställen i Stockholm och på Gotland men redan nu har vi ett pågående kamp mot andra restaurangägare.

Aktuellt just nu är restaurang Il Conte. Denna restaurang har gjort sig känd för att vara en av de ställen där gangstern Paul Mardirossian (som nu sitter i fängelse i USA för grov narkotikasmuggling och grov vapensmuggling) tvättade sina pengar med hjälp av kompisen Vito Ingresso.

De nya ägarna till restaurangerna (en vid Globen och en i Östermalm) verkar inte vara bättre på att följa arbetsrättslig lagstiftning eller ens sunt förnuft. Vår kamrat Ayoub har arbetat där som diskare en tid när han arbets-skadade sig i handen. Restaurangen valde att inte betala vare sig sjuklön, den inestående lönen, arbetsskadeersättning, eller något annat och sparkade honom utan att betala vare sig slutlön, semesterersättning eller avgångsvederlag. Under ett 10-tal tillfällen under två månader uppvaktade vi honom med blockader och flygbladsutdelningar utan att ägaren velat ens göra en allvarligt menat försök att komma till förhandlingsbordet. Nu blir det den strid som vi tar vid sidan av Berns i väntan på att "helvetet ska bryta loss" mot Stureplansgruppen (eller situationen lösas)

som ställer upp för att skydda krogarnas intressen.

Jonas Bergdahl före detta president för den kriminella gruppen Original Gangsters och nu toppdog för MC klubbarna Outlaws och Mongols säger till Mittnytt att det är inte någon hemlighet att krogar i Stockholm tar hjälp av OG och andra kriminella organisationer för att attackera syndikalisternas blockader.

–Det är ingenting vi behöver sticka under stolen med att folk ibland tar hjälp av olika organisationer. Vi har bl a hjälpt några krogar i Stockholm när syndikalisterna ockuperade krogarna så att folk inte kom in. Då har vi tagit tag i det, säger Jonas Bergdahl.

Vi har mejlat honom och bett honom förklara närmare detta samarbete med krogägarna men han har inte svarat.

Vi uppmanar alla att komma till Berzelii park på lördagar vid 21:30 tiden för att delta i kampen. Detaljerad och aktualiserad information kommer att delas då.

Ruben Tastas Duque

Västerorts LS

Kopplingarna mellan krogvärlden och maffian är välkända och det är bra att veta vilka aktörer

↳ Berns? Behövs inte för RTD
Reaktion att det är välkänt

Årsmöte på Enabygden

Lördagen 26 mars höll Enköpings LS Lärsmöte. På grund av sjukdom blev vi en reducerad skara om åtta medlemmar plus en gäst som genomförde årsmötet på annan plats än vår expedition. Via kontakter kunde vi disponera Sparbankens sammanträdesrum, med ett förnämligt utrustat kök.

Efter att medlemsantalet sviktat under flera års tid kan LS notera en "begränsad ökning", från 30 medlemmar i början av 2010 för att vid årsskiftet stanna på 31. Noteras kan att ingen medlem har blivit struken eller begärt ut de åren 2008-2010.

Tyvärr har antalet yrkesverksamma medlemmar minskat avsevärt, så att vi är endast 21 betalande medlemmar. Man kan dock notera att kvinnorna är i majoritet: 12 kvinnor respektive 9 män.

Läremot har vi alltför få yngre medlemmar. I dagsläget är endast fyra medlemmar födda efter 1970. Och nästan samtliga aktiva är födda på 1940- och 1950-talen.

Verksamhetsåret 2010 genomförde vi sammanlagt nio medlemmöten. Ekonomin får betraktas som god, även om det blev ett visst underskott även 2010. Grovt räknat kan LS lokala stridsfond betala ut understöd till varje förvärsarbetande medlem, under en dryg vecka – i händelse av en generalstrejk.

Till ny styrelse valdes Gith Thøgersen, Jan Benserud, Kristian Falk, Lena Wezelius och Ulla Matson. Revisorer blev Bertil Öberg och Leif Åkerman, med Erik Härnqvist som suppleant. Uppdraget som valberedning tog Kicki Hammarlund och Torsten Jansson hand om.

Man kan utan överdrift säga att LS varit självförsörjande på fackliga kompetens även innan beslutet vid 2006 års kongress. Med ett undantag, när vi fick kalla in en facklig organisator. Tre medlemmar har varit utsatta till diverse åtgärder från Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen.

De 2-4 ärenden per år där det krävs mer formaliserade förhandlingar sköts av Bertil Öberg, Kicki Hammarlund och Torsten Jansson. Men då flera av oss har förhandlingsvana brukar det som regel bli livliga diskussioner om strategiska upplägg vid LS-mötena. De taktiska dispositionerna överläter vi till de direkt inblandade.

Årsmötesformalia klubbade vi igenom utan större diskussion på cirka 40 minuter. Och därmed kunde vi välförtjänt njuta av en gemytlig paus med en välsmakande smörgåstårta. Därefter blev det – under drygt en och en halv timma – ett öppenlyttigt meningsutbyte om tillståndet inom federationen SAC.

Vi hade nämligen bjudit in CK-ledamöterna i vår valkrets: Ingemar Karlsson och Anna Fröding. Tyvärr hade Ingemar fått förhinder, så Anna fick ensam ta del av våra synpunkter om hur verksamheten hämmats av de senaste årens interna konflikter.

På förekommen anledning påpekade vi att LS utan synbart resultat försökt kommunicera med AU/CK. Av de närmare dussinet skrivelser vi skickat sedan hösten 2005 har vi fått svar vid endast två tillfällen.

Parallellt med att denna nonchalans etablerats har debattklimatet inom federationen SAC utarmats. Ett relativt tydligt tecken är att debattsidorna i Syndikalisten har ersatts av långgrandiga texter, som sällan lyfter över grundkursnivå.

Sådana texter har också sin plats i medlemstidningen, men mötet ansåg att de fått ett oförsvarligt stort utrymme, samtidigt som texter med mer ideologisk och historisk substans saknas. Vid mötet påpekades att under jubileumsåret 2010 förekom inte enda artikel i Syndikalisten som behandlade organisationens nittio första år. Annat än i förbigående, och då närmast med mytbildande syften. Att SAC bildades 1910 blev lika svagt uppmärksammat i Arbetaren/Zenit.

* Jepp. Akademikern talar

Diskussionen avslutades med att årsmötet beslöt att bjuda in Ingemar Karlsson till ett ordinarie medlemmöte. Visserligen lovade Anna Fröding att framföra våra synpunkter, inte minst de direkta frågor vi hade om protokoll, verksamhetsberättelser, diari rutinerna, bolagsstyrelsens befogenheter och cirkulärens utlovade renässans.

Men uppenbarligen kan inte ens enskilda CK-ledamöter åstadkomma särskilt mycket heller. För såvitt känt i skrivande stund har CK ännu inte behandlat Enköpings LS skrivelse (DNR 18/11), med förslag på åtgärder angående kränkningarna på SAC:s sekretariat. Och vid årsmötet hade fortfarande ingen rapport kommit från den av AU tillsatta utredningen.

Informationen har också varit knapphändig om pågående renovering av diverse lokaler på Sveavägen 98. Vid årsmötet kunde Anna Fröding varken bekräfta eller dementera uppgifter om att kostnaderna blivit felbudgeterade.

Samstämmigt efterlyste vi öppenhet om den krisorganisationen befinner sig i. Att federationen SAC i nuläget består av färre än 5.000 medlemmar, fördelade på drygt 40 LS, är något som manar till eftertanke och mindre självgodhet från centralt håll. Det blir allt glesare på organisationskartan, med undantag för städer med universitet eller högskola.

Skall vi upprätthålla en levande folkrörelsetradition krävs att vi reorganiserar oss i "Landet Utanför", i ett första steg med ett nytt distrikt som sammanfaller med den CK-valkrets vi tillhör sedan kongressen 2009. Det är en pockande uppgift vi kommer att höra av oss om, till berörda LS i Uppland, Västmanland, Närke, Dalarna och Gästrikland.

* Förhållat omhändertagen
Nya valkretsom, nya distrikt = östprokten -75

Torsten Jansson
Kristian Falk
Enköpings LS

Rapportera & skriv till Syndikalisten och hemsidan

Tidningen Syndikalisten och hemsidan www.sac.se är viktiga kommunikationsvägar mellan medlemmarna, sektionerna och syndikaten i landets olika LS. De är fönster mot andras arbetsplatser, fackliga strider och LS-verksamhet. I Syndikalisten kan debatt föras som ska ligga till grund för att gemensamma beslut. Tidningen ska vara en källa till inspiration och en plats man kan hämta råd och tips från. På hemsidan ska man kunna hitta färsk information om såväl aktuella händelser som dokument rörande SAC.

Fortsätt skriva, ta bilder och rapportera till Syndikalisten och hemsidan. Behöver du/ni hjälp eller känner att ni för tillfället inte orkar skriva eller bara vill diskutera uppslag, hör av er så löser vi det tillsammans. Kanske kan vi lösa det genom en intervju eller på något annat sätt. Det viktiga är att kommunikationen mellan medlemmarna fortsätter att fungera och inspirera.

Anders Knutsson
Syndikalistens redaktör
E-post: syndikalisten@sac.se

Erik Hartig: Vem representerar Arbetaren?

Jag läste just senaste numret av Arbetaren om Göteborg 2001. Stora delar av inslagen är bra och relevanta för vår syndikalistiska tidning. Andra delar tycker jag är ytterligt brydsamma och irriterande. Ett exempel är på sidan 2, där redaktionschefen Ivar Andersens avslutar sin "Inledning" med "Fler journalister borde kasta sten på polisen och sitta i fängelse."

Ett annat är bildtexten av chefredaktören Daniel Wiklander på sidan 1 där det står "Ordningsmakten fick fria händer att ta ut sin ilska på demonstranterna i Göteborg", i kombination med dels hela tidningens omslag, som visar hur en maskerad man lägger in en EU-fana i en stor brasa på gatan, och dels med bild och rubrik på sidan åtta, där bilden visar hur en större grupp svartklädda och maskerade människor attackeras av polishundar och där rubriken är "Så krossades allt samfund". Det finns ett vridande av bild och text

i dessa exempel som jag tycker inte ska vara i Arbetaren. Jag kan inte se annat än att detta vridande syftar till att framställa vissa demonstranter, de som eldade saker på gatorna och de som hade en enda sak i sinnet med sitt agerande, nämligen att slåss med polisen, som om de skulle ha tillhört de stora skaror demonstranter som inte alls var inriktade på våld åt något håll.

Arbetarens texter och bilder ska inte försöka linda in de demonstranter som tycker sådant våld är en framkomlig väg i ett stackars-offer-framställande. Med detta anslag ställs ett tvingande val av sida fram, välj sympati för de våldsinriktade demonstranterna eller statsmakten och polisen. Det liknar "är du inte med oss så är du mot oss". Det finns dock ingen anledning att välja här.

Men med texterna och bilderna framstår Arbetaren och SAC som om ett val är gjort att sympatisera med de våldsinriktade demon-

stranterna. De svartklädda och maskerade, och de som andra som använder gatuvåld, vet vad de gör och vad de kan förvänta sig att få tillbaka, vilket Ivar Andersens text ovan tydligt visar.

Beskriv dem så som de är istället. Beskriv inte "in dem" i SAC, alltså som om de agerade med SACs samtycke, för det gjorde de inte. Att Ivar Andersen som representant för Arbetaren uppmanar till våld mot polisen är helt fel. Tidningen ägs av SAC och inte av Afa. Det är SACs medlemmar han ska representera.

Med denna uppmaning till våld mot polis representerar han då sannerligen inte mig. Ändamålen helgar inte medlen, hur arg jag än är. Är jag ensam syndikalist om dessa tankar?

Eric Hartig
Stockholms LS

* ökad sociopat och vandal
se info14-sida

Daniel Wiklander: Vi ställer inte upp på uppdelningen onda och goda (direktreplik)

Vi är glada att du uppskattade vårt temanummer om Göteborgshändelserna i stort. För att besvara din kritik: Av allt det samlade faktaunderlaget som artiklarna bygger på, framgår tydligt att våldet under toppmötetshelgen förvärrades av polisens katastrofala taktik, och att vissa av insatserna fungerade som ett sätt att ge igen på demonstranterna - a) demonstranter. Vi ställer inte upp på den uppdelning i "onda och goda" demonstranter som etablerad media förde ut, en viktig poäng

är att grovt våld och frihetsberövanden drabbade även de som inte själva använde våld. Det räckte faktiskt att dansa i en park, stå på ett torg eller sova på fel skola.

Beträffande Ivar Andersens inledning använder han ett exempel ur sitt liv för att uttala en berättigad kritik mot en homogen journalistkår med stabil medelklassbakgrund, där alltför få har någon livserfarenhet att tala om. Inledningen är till sin karaktär en personlig

text som inte på något vis måste uttrycka ägarorganisationens åsikter, eller tidningens officiella linje.

Ingen representerar försöken
Daniel Wiklander
Salka Sandén
Arbetarens Tillförordnade chefredaktörer

↳ Strasklapp

SAC:s AU söker folk till

Genuskommittén

Är du intresserad av att ta vid där Könsmaktutredningen slutade och hjälpa SAC att komma till rätta med de problem organisationen brottas med i dag?

Hör av dig till AU genom e-posta: au@sac.se